

И. Стубелъ

Къмъ планината

Тамъ, кждето слънце грѣе
въ миръ, покой и тишина,
въ ранна пролѣть зеленѣе
нашата родна планина.

Тамъ въ зори звѣнятъ стадата
и шумятъ треви, листа,
тамъ отеква низъ полята
на овчари пѣсеньта.

Въвъ ливадитъ зелени
свѣти утрenna роса,
свѣтятъ жълти и червени
цвѣтове и дървеса.

Тамъ ще идемъ утре всички,
гдето слънчевия сводъ
носи съ веселитъ птички
радостъ, здраве и животъ.